

Kaie Kõrb ja kaks moskvalast

teater

MÄRT TREIER

"Armastuse unelm".
Koreograafia Dmitri Brjantsev.
Solistid Kaie Kõrb ja
Viesturs Jansons.
"Lady Macbeth".
Koreograafia ja lavastus
Vladimir Vassiljev.
Esietendused 5. ja 8. märtsil
Estonia Teatris.

See, mida võis Estonia Teatri lavalt näha möödunud nädala neljapäeval ja pühapäeval, võinuks suurepäraselt kanda eriliselt kõrgetasemelise sündmuse nime. Kuigi viimase aasta jooksul on Estonia Teatri balletitrupp üht-teist põnevate lavale toonud, on seda kodumaisele balletiaustajale tõenäoliselt ikkagi häbematuult vähe.

Äraolev tundetulv

Dmitri Brjantsevi koreograafia Chopini muusikale oli igati õnnestunud, kolmest tantsunumbri moodustus ühtekokku tõeliselt äraolev tundetulv. Küllaltki vürtsika lisa andis sellele ka lindilt kostunud muusika salvestus- või võimenduskvaliteet, mis oli varmas meenutama 70. aastate sellealaseid saavutusi. Ühtesulanud armastajapaar hämaral laval, valgussõõris elastsed figuurid... Mida võikski enam soovida!

Kaie Kõrbi autoriõhtu suurim kohalviibinud vaatamisväärsus priimabaleriini enda kõrval oli kahtlemata moskvalane Ivan Kor-

nejev, keda lisaks Venemaa avarustele tuntakse ülihästi ka mujal maailmas. Haruldane harmoonia, mis "Macbethi" peategelasi omavahel sidus, oli erakordselt nauditav. Üks on selge – meie publikul oli harukordne võimalus kogeda tipptasemel balletielamusi.

Lihtne nagu elu ise

Vladimir Vassiljevi koreograafia on sama loogiline kui elu ise. Selles on kõike omajagu, nii ilu kui inetust, julmust ja järeleandlikkust. Ja efektsust, mis on dilettantide kätes võimeline nobedasti vastupidiseid tulemusi andma. Kornejevi–Kõrbi tandem mõjus aga haruldaselt jõulisena, täpselt samuti, nagu seda omal ajal võis enesele ette kujutada kuulus Shakespeare.

Jõulisusele andis tõelise maitse artistide suurepärase tehnika, mis avaldus eriti selgesti üksiknumbrites. Paraku oli üpris selgesti tunda, et Kornejev on harjunud esinema märksa suuremal laval kui Estonias. Sellest hoolimata ei jäänud publik aga ühestki detailist ilma.

"Nõidade" trio ei olnud Vassiljevi lavastuses sugugi teisejärgulise tähendusega. Tegemist oli äärmiselt leidliku illustratsiooniga, mille ülesanne seisnes justkui publiku "maale tagasi toomises". Üks nõidadest, Aleksandr Krjukov, tantsis laval hoolimata paari päeva tagusest tõsisest jalavigastusest.

Hoolimata hirmkallitest piletihindadest, tasus etendus end mitmekordselt ära.

Kornejevi–Kõrbi tandem mõjus haruldaselt jõulisena. Täpselt samuti, nagu seda omal ajal võis enesele ette kujutada kuulus Shakespeare.

ARNO SAARE foto